

Årsberetning Projekt Kirkeugle 1999

af Klaus Dichmann

I 1999 har jeg brugt en hel del tid på at søge efter kirkeugler i Sønderjylland. Både ved at køre rundt og udspørge folk, undersøge gammelkendte lokaliteter og via avisomtale i de lokale blade.

Da jeg ikke mener, at det er formålstjenligt at opsætte kirkeuglekasser på må og få rundt om i landsdelen, p.g.a. den store spredning i forekomsten af kirkeugler, har jeg tilrettelagt min strategi således.

Jeg har med mit opsøgende arbejde og via pressen, foreløbigt lokaliseret 3 kerneområder med kirkeugleaktivitet.

I de 2 af områderne er der 1 ynglepar i hver, men i det sidste område, desværre kun en enkelt han. 1 kirkeugle fandt jeg død på jorden (sandsynligvis hunnen i parret) under hullet i deres tidligere yngletræ. Min strategi er så, at sikre kirkeuglerne og deres afkom fremover, ved at opsætte mårsikre ynglekasser (Sønderjyllands Amt stillede midler til rådighed til bygning af 20 kasser efter den tyske model) på ynglelokaliteterne og i umiddelbart nærhed heraf. Kasserne opsættes på denne måde, ud fra den betragtning, at nyudfløjne kirkeugleunger som regel ikke flyver ret langt væk fra det sted de er opfostret.

Mit håb er så, at de 3 små isolerede bestande med tiden vil vokse, når ynglemulighederne i de 3 områder nærmest er gjort optimale og ungedødeligheden på grund af de mårsikre ynglekasser er minimeret betydeligt. Med tiden er tanken så, at forbinde de isolerede bestande, ved at ophænge kasser bestandene imellem på udvalgte lokaliteter, så en større spredning bliver mulig, med forhåbentlig flere befrugtede æg og dermed større levedygtige kuld til følge.

Projektets foreløbige status ser således ud. Jeg har som ovenfor nævnt 2 $\frac{1}{2}$ par, hvoraf de 2 par i år hver fik 2 unger på vingerne, deraf blev det ene kuld ringmærket. Der er til d.d. opsat 7 ynglekasser og der vil yderligere blive opsat et antal kasser i de kommende måneder.

Jeg vil til slut godt lige nævne, at jeg ud fra mine undersøgelser vurderer, at kirkeuglebestanden i Sønderjylland har nået det kritiske punkt hvor bestanden på naturlig vis ikke længere kan reetablere sig selv. Mit håb er dog, at man med en målrettet indsats måske kan vende tilbagegangen til noget positivt, så vi også i fremtiden kan være heldige og se denne lille, spøjse ugle, når den i fuld dagslys jager sit bytte på ejendommens loft og baghave.